

Ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας. (Dudko Demetrius Fr. (1922- 2004))

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μοῦ τὸ διηγήθηκε μιὰ γυναίκα μὲ πανεπιστημιακὴ μόρφωση:

Στὶς δώδεκα τὰ μεσάνυχτα, χτύπησαν τὴν πόρτα στὴν Ἐκκλησία. Ἦταν μιὰ γριούλα. Καὶ ζητοῦσε παπᾶ, νὰ πάει νὰ κοινωνήσει ἕναν ἄρρωστο.

Ὁ παπᾶς ἐτοιμάστηκε καὶ βγήκε ἀμέσως μαζί της. Πλησιάζουν σὲ ἕνα φτωχὸ σπιτάκι, τύπου παράγκας. Ἡ γριούλα ἀνοίγει τὴν πόρτα καὶ μπάζει τὸν ἱερέα σὲ ἕνα δωμάτιο.

Καὶ νὰ, ξαφνικὰ, ὁ παπᾶς εὐρίσκεται ἐκεῖ μόνος μὲ μόνον τὸν ἄρρωστο.

Ὁ ἄρρωστος τοῦ δείχνει μὲ χειρονομίες τὴν πόρτα καὶ σκούζει.

– Φύγε ἀπὸ ἐδῶ! Ποιὸς σὲ ἐκάλεσε; Ἐγὼ εἶμαι ἄθεος. Καὶ ἄθεος θὰ πεθάνω.

Ὁ παπᾶς τὰ ἔχασε.

- Μὰ δὲν ἦλθα ἀπὸ μόνος μου! Μὲ ἔκαλεσε ἡ γριά!

- Ποιὰ γριά; Ἐγὼ δὲν ξέρω καμμιά γριά!

Ὁ παπᾶς, καθὼς στέκει ἀπέναντί του, βλέπει ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ ἄρρωστου, μία φωτογραφία μὲ τὴν γυναῖκα ποὺ τὸν ἐκάλεσε.

Τοῦ λέει, ἐνῶ τοῦ δείχνει τὸ πορτραῖτο.

- Νὰ αὐτή!

- Ποιὰ αὐτή, Ξέρεις, τί λές, παπᾶ; Αὐτὴ εἶναι ἡ μάνα μου. Καὶ ἔχει πεθάνει χρόνια τώρα!

Γιὰ μιὰ στιγμή πάγωσαν καὶ οἱ δύο. Αἰσθάνθηκαν δέος. Ὁ ἄρρωστος ἄρχισε νὰ κλαίει. Καὶ ἀφοῦ ἔκλαψε, ζήτησε νὰ ἐξομολογηθῆ. Καὶ μετὰ, ἐκοινώνησε.

Ἡ μητέρα του εἶχε φροντίσει ἀπὸ τὸν οὐρανό, νὰ τοῦ δείξει τὸν δρόμο τῆς σωτηρίας.

Πηγή: agiazoni.gr